

До групи показників інформаційної виразності входять знаковість, оригінальність, стильова виразність та модо відповідність [3].

Сучасний етап розвитку товарознавства характеризується злиттям наукових знань у різних галузях. Все це для споживача і задоволення його потреб, що постійно зростають. Оскільки сучасне суспільство є суспільством споживання, то товарознавство як наука стає все більш затребуваним. Усе це вимагає узгодження як практичних, так і наукових напрямів на сучасному етапі розвитку товарознавства, оскільки вони доповнюють і збагачують один одного, визначають нові проблеми та нові шляхи розвитку товарознавства відповідно до потреб сучасного суспільства.

Використані джерела:

1. Оснач О.Ф. Товарознавство : навчальний посібник. К. : Центр навчальної літератури, 2004. 219 с.
2. Мельник Т. Ю. Товарознавство : підруч. Житомир : Державний університет «Житомирська політехніка», 2020. 364 с.
3. Власова А.В. Основи товарознавства непродовольчих товарів. Навчальний посібник.-К.: Центр навчальної літератури, 2006. с.8-19.

Тивонюк Олександра
Західноукраїнський національний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри
підприємництва і торгівлі ЗУНУ Волошин Р.В.)

СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ПАКУВАННЯ І ЗБЕРІГАННЯ ТОВАРІВ

У багатьох країнах розроблено складні системи національних вимог до упаковки імпортованих товарів. Вони стосуються розмірів, маси, форми, обсягу інформації, яку повинне містити маркування товарів. Через те, що пакування та маркування товарів, що ввозяться, має повністю відповідати нормам та вимогам, які прийняті в країні-імпортері, експортеру необхідно додатково витратити кошти і час для виконання перелічених умов. Витрати на виконання національних вимог до пакування та маркування товарів підвищують ціну реалізації товару.

У тих випадках, коли характер товару та умови його транспортування обумовлюють необхідність упаковки, у контракті у цьому розділі встановлюються:

- вид та характер пакування;
- якість пакування;

- порядок пакування;
- розміри пакування;
- спосіб оплати пакування;
- повернення контейнерів;
- зміст або реквізити маркування;
- порядок нанесення маркування.

Вид та характер пакування залежить від:

- особливостей товару, який підлягав пакуванню;
- способу, відстані та тривалості транспортування товару, можливості перевантаження у дорозі, температурного режиму під час транспортування, пори року, способу оплати за транспортування, сумісності з іншими вантажами тощо;
- кліматичних особливостей країни призначення;
- вимог митного режиму країни призначення.

Розглянемо детальніше, які вимоги пред'являються до пакування та маркування товарів в Україні. Інформація про товари непродовольчої групи має, зокрема, містити:

- назву товару, найменування або відтворення знака для товарів і послуг, за якими вони реалізуються;
- дані про основні властивості продукції, а також іншу інформацію, що поширюється на конкретний продукт;
- відомості про вміст шкідливих для здоров'я речовин, які встановлені нормативно-правовими актами;
- дані про ціну (тариф), умови та правила придбання продукції;
- дату виготовлення;
- відомості про умови зберігання;
- гарантійні зобов'язання виробника (виконавця);
- правила та умови ефективного та безпечного використання продукції;
- термін придатності товару, відомості про необхідні дії споживача після їх закінчення, а також про можливі наслідки в разі невиконання цих дій;
- найменування та місцезнаходження виробника (виконавця, продавця) і підприємства, яке здійснює його функції щодо прийняття претензій від споживача, а також проводить ремонт і технічне обслуговування.

Інформація про товари продовольчої групи має, зокрема, містити:

- назва харчового продукту;
- назва та повну адресу і телефон виробника;
- кількість нетто харчового продукту у встановлених одиницях виміру;

– склад харчового продукту у порядку переваги складників, у тому числі харчових добавок та ароматизаторів, що використовувались у його виробництві;

– калорійність та поживну цінність із вказівкою на кількість білка, вуглеводів та жирів у встановлених одиницях виміру на 100 грамів харчового продукту;

– кінцева дата споживання «вжити до» або дату виробництва та термін придатності.

– номер партії виробництва;

– умови зберігання та використання, якщо харчовий продукт потребує певних умов зберігання та використання для забезпечення його безпечності та якості;

– застереження щодо споживання харчового продукту певними категоріями населення.

Зберігання товарів – це комплекс організаційно-економічних та технологічних операцій, які забезпечують збереження кількості та якості товарів, укладених на зберігання.

При зберіганні товарів на складі необхідно створити найсприятливіші умови для збереження якості і кількості товарів, зменшення товарних втрат, максимального використання складських площ, а також швидкого та чіткого виконання торгово-технологічного процесу складу.

Основні вимоги до зберігання товарів на складах передбачають:

– максимальне використання місткостей та складських приміщень;

– уникнення перехрещування товарних потоків;

– дотримання певного порядку розміщення товарів;

– вибір раціонального способу укладання товарів на зберігання;

– забезпечення відбору товарів з місць зберігання в порядку їх надходження;

– постійний контроль за зберіганням товару;

– широке використання ЕОМ.

Успішна реалізація цих завдань забезпечується за рахунок взаємодії таких факторів;

– наявність і стан складського господарства;

– знання працівниками складу властивостей товарів, що направляються на зберігання;

– створення оптимальних умов зберігання, догляду і контролю за товарами.

Технологічний процес зберігання товарів включає такі основні етапи:

– розробка системи (схеми) розміщування запасів товарів на складських площах підприємства торгівлі;

– розміщування товарів на зберігання відповідно до даної схеми;

– укладання товарів на зберігання;

– створення оптимального режиму зберігання;

– спостереження і поточний догляд за товарами.

Основними технологічними операціями при зберіганні товару є:

– дезінфекція приміщень для вберігання;

– закріплення постійного місця зберігання за товаром;

– переміщування товару до місця зберігання;

– розміщування товарів на закріплених площах;

– укладання товару на зберігання (у штабелі, стелажі);

– зберігання товару;

– створення та підтримування відповідного режиму зберігання;

– догляд за товаром; здійснення на складі санітарно-гігієнічних заходів після відпускання та відвантажування товарів;

– вибору раціональних способів розміщування та укладання товарів при зберіганні і їх складській переробці;

– застосування спеціального обладнання для зберігання товарів з урахуванням їх ваги, об'єму, розмірів і фізико-хімічних властивостей;

– створення правильного режиму та умов зберігання товарів. Фактично техніка зберігання товарів є поєднанням способів укладання та зберігання товарів.

Використані джерела:

1. Осика В.А. Пакувальні матеріали і тара: підручник. К. :Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2006. 372 с.

2. «Довідник товарознавця і споживача продовольчих товарів», навчальний посібник, видавець і виготівник: Вид-во Львівської політехніки. 2016